

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÈS, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr. »

Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per drukregel.

TONGEREN, DEN 7 MAART.

M. L. Schaetzen van Tongeren, eere voorzitter van het Hof van Beroep te Luik, is officier benoemd van het Leopoldsorde. Bij deze gelegenheid hebben onze beide muziek societeten onzen geachten medeburger gisteren avond schitterende serenaden gegeven.

De Franche soldaten die in België gevangen gehouden zijn, zullen toekomende donderdag en vrijdag, 9 en 10 maart, tot aan de Franche grens terug geleid worden. Zij zullen gratis op den Belgischen ijzerenweg vervoerd worden en op het oogenblik van den Belgischen grond te verlaten zullen zij elk eenen frank zakgeld ontvangen.

Oorlogsberichten.

De duitsche troepen hebben vrijdag voormiddag, ten 10 ure, de door hen bezette wijken van Parijs verlaten, na een tweedaagsch verblijf.

Op de ontvangst der officieele telegrams uit Bordeaux, meldende de aanvaarding der vredesvoorwaarden door de Franche Nationale Vergadering, gaf M. Jules Favre daarvan aanstonds kennis aan graaf van Bismark te Versailles, met verzoek van onverwijld de duitsche troepen uit Parijs terug te trekken. De duitsche bondskanselier wierp eerst enige moeilijkheden op; hij wilde de wederzijdsche ratificatie of bekrachtigende onderteekening van het vredesverdrag afwachten. Daarop begaf M. Jules Favre zich op 't eerste morgenduur persoonlijk naar Versailles, om zijn verzoek mondeling te herhalen en, na ontvangst van het officieel proces-verbaal der goedkeuring van Bordeaux, heeft graaf van Bismark er in toegestemd dat de duitsche troepen den volgenden voormiddag zich uit Parijs verwijderen.

Verder zal men verschillende belangrijke episoden aantreffen over den intocht en 't verblijf der duitsche troepen in Parijs en over de houding der Parijzenaars ten hunnen opzichte, die niet alleen zeer koel, maar dreigend en gevaarlijk is geweest. De volksbeweging was op sommige punten zeer vijandelijk, en van weerskanten heeft men de grootste voorzorgsmaatregelen moeten nemen om eene botsing te vermijden.

De keizer van Duitschland heeft zijn plan niet ten uitvoer gebracht om zich naar Parijs te begeven en aldaar in de Tuileries, ofwel in 't Elysée-Bourbon, het ontbijt te nemen. Hij heeft zich bepaald bij eene wapenschouw over 100,000 man troepen in het Boulognebosch. Hij heeft hierin wijselijk gehandeld, en aangezien de vrede nu verzekerd is, zal hij eerlang met zijnen grooten legerstaf naar Berlijn terug keeren, alwaar een schitterend onthaal bereid wordt aan den zegenpalenden duitschen keizer en aan zijne overwinnende troepen.

Parijs blijft in afwachting bezet met 40,000 man franche troepen en de bewapende burgerwacht.

Volgens de bepalingen der vredesvoorwaarden moeten de parijzer forten, langs den linker oever der Seine, van de franche troepen overgegeven worden aanstonds na d'zelve goedkeuring. De Duitschers zijn nu bezig met den ontzaglijken oorlogsvoorraad uit die forten te halen, welke zij, in vooruitzicht der mogelijke gebeurlijkheden, daarin geborgen hadden; de ontzuiming der andere forten zal plaats hebben na de eerste geldstorting.

Het duitsche hoofdkwartier te Versailles maakt pak en zak, om dat stadje te verlaten, en binnen eenige dagen zal geheel de linker oever der Seine van de bezetting der vijandelijke troepen verlost zijn.

Na uitbetaling der twee eerste milliarden franks, zullen de Duitschers in Frankrijk geen andere plaatsen bezetten dan Champagne, de Ardennen, Lorreinen en de stad Belfort, tot zoolang geheel de schadeloosstelling afgelost is. Negen departementen worden nu aanstonds ontruimd. Tot de onderteekening van het vredesverdrag, zullen de franche troepen zich achter de rivier de Loire verwijderen.

De Londener Daily Telegraph geeft den tekst der vredesvoorwaarden, onderteekend door de heeren Thiers en Jules Favre, van den anderen kant door de heeren van Bismark, von Bray, Wacht en July.

De nieuwe grenslijn begint in 't noordwesten van het kanton Cattenon, loopt door Thionville (Duedenhove), Brier en Gorze, naar de zuidwestelijke en zuidelijke grenslijn van het arrondissement Metz, Château-Salins en Béthoucourt; vervolgens over de bergtoppen tusschen Seille

en Moncel, en tusschen de rivier de Seille en Blanche-Verouse tot aan het kanton Schiameck; zij bevat het deel van Saales en loopt van dit punt naar de grenzen van den Nederrijn en den Opperrijn tot aan 't kanton Belfort, dwars door 't kanton Delle tot op de grens van Zwitserland. Die scheidingslijn zal bij de onderhandelingen te Brussel, eenigzins gewijzigd worden, ten einde de sterke stad Belfort aan Frankrijk, en eenige gemeenten in den omtrek van Metz aan Duitschland te geven.

Van Bismark speelt, zoo men ziet, een verzekerd spel. Zoolang de vijf milliarden franks niet afgelost zijn, blijven de Duitschers het vruchtbaar gewest Champagne bezetten alsmede geheel Lorreinen en de Ardennen, waarbij de vesting Belfort. Frankrijk moet dat bezettingsleger, welk naar men zegt 50,000 mannen sterk zal zijn, gedurende den aflossingstijd, welke op 3 jaren bepaald is, den kost geven. Dit is een slim middel om spoedig betaald te worden.

M. Crémieux heeft om die reden eenen warmen oproep gedaan, met het voorstel dat de Franschen zelfden, zoo spoedig mogelijk, de som van vijf tienduizend milliarden franks oorlogsschatting onderschrijven, ten einde van den vreemdeling geheel en al verlost te zijn. Hij geeft persoonlijk het voorbeeld en schrijft zich aan 't hoofd der lijst in voor de som van 100,000 franks.

De groote Mogendheden beginnen zich te bekommeren met de mogelijke gevolgen van den zegenpalenden krijgstoet der Duitschers.

Ter zitting der engelsche Lordskamer, van eergisteren, heeft de markies van Salisbury aangekondigd, dat hij aanstaanden maandag de aandacht der Kamer zal inroepen op de waarborgen betreffende België en andere Staten, door Engeland aangestipt. Hij zal den minister Granville vragen, of het vraagstuk dier waarborgen het onderwerp van besprekingen is geweest tusschen het engelsche Staatsbestuur en de vreemde Mogendheden. De kwestie van Luxemburg zal ongetwijfeld, bij die ondervragingen, op het tapijt komen.

Naar het schijnt, wordt op dezen oogenblik, door Pruisischen invloed, in dat onzijdig groot-herzogdom, een politisch spel achter de schermen gespeeld, welk tot heden nog met het floers van het geheim overdekt is.

Eene telegram uit Bordeaux meldt dat Lord Lyons en M. Olzogza, donderdag avond, hunne geloofsbrieven als afgezanten van Engeland en Spanje den heere Thiers overhandigd hebben. Uit naam hunner Regeeringen, hebben zij den spijt uitgedrukt over het verlies van zooveel fransk grondgebied.

Te gelijker tijd gaven zij de verzekering, dat Engeland en Spanje al hunnen invloed te werk zullen stellen opdat Frankrijk het hooge standpunt behoude, welk dat land in Europa toekomt.

Parijs zal nu geheel en al verlost worden van de duitsche troepen. De linker oever der Seine is reeds door de Pruisen verlaten, de rechter oever zal ras volgen, want naar het schijnt, heeft men reeds 500 miljoen franks gevonden om den vijand ook uit die streek te verwijderen. Keizer Wilhelm van Duitschland zal met zijne ministers en hoofdgeneraals, wellich heden of morgen Versailles verlaten. Gisteren verwachtte men hem in de spoorwegstandplaats van Greil; hij schijnt voornemens, langs de spoorbaan van Tergnier, Reims en Champagne, naar Berlijn terug te keeren.

De barrikaden worden afgebroken en het leven en de beweging keeren allengs terug in de weder van gazlicht schitterende franche hoofdstad.

In Parijs heeft ernstige beduchtheid bestaan voor het uitbreken van volksoproeren. Enige wachtposten zijn overrompeld geweest, en de eeuwige ontevredene overdreven republiken en socialistischen trachten, na zooveel rampen en ongelukken, de werkende volksklassen nogmaals aan te hitzen tegen het republikaansch Staatsbestuur.

Keizer Wilhelm is niet in Parijs geweest. Men verhaalt dat graaf van Bismark, in den staf des Konings van Saksen en des groothertogs van Saksen-Coburg, megekomen is tot aan den Triomfhoog der Etoile. Na dezen een oogenblik beschouwd te hebben, is hij alleen te paard terug gekeerd langs den weg naar Neuilly.

Is geheel Frankrijk in droefheid gedompeld, in Duitschland ziet men, integendeel, overal vreugd en gejubel; vooral te Berlijn viert men de overwinningen der duitsche legers, welke aldaar hunne zegenpalenden intocht zullen doen met den nieuwen keizer van Duitschland. Wij gelooven echter niet dat de duizenden rouwende weduwen en wezen en de duizenden verminkten, op houten beenen en krukken springende, deel zullen maken van den zegestoet des gevierden veroveraars.

Wat zal Napoleon doen? Langer te ziltten koekeleeren en te kuipen op den Willemsböhe, is onmogelijk. Van den anderen kant, is in de nationale Vergadering reeds gesproken om den bewaker van al de ijselijke oorlogsrampen, die Frankrijk nu zoo erg ontzenuwd en vermtikt hebben, te doen uitleveren en oordeelen. Men begrijpt, derhalve, dat de fameuze held van Sedan in het geheel niet op zijn gemak is.

Uit Cassel wordt gemeld dat al de voorbereidsels voor de afreis van den gewezen keizer der Franschen voltrokken zijn. Al de opschriften en zinnebeelden, welke op zijne meubels en goederen de keizerlijke waardigheid herinnerden, zijn ervan weggenomen. Louis-Napoleon wacht maar de officieele aankondiging der bekrachtiging van het vredesverdrag, om Willemsböhe te verlaten. Als gevangen keizer daarin gekomen, zal hij als eenvoudig bijzonder persoon dat kasteel verlaten.

Zal Duitschland daarin toestemmen, en zullen de Franschen dien ongeluksvogel zoo gemakkelijk uit de muit laten vliegen?

DE PRUISEN IN PARIJS.

Men schrijft uit Parijs:

Het is volbracht. De Duitschers zijn in Parijs. Het was een heerlijk, een prachtig weër. In het publiek was men betrekkelijk kalm en gelaten. Alle huizen waren gesloten. Het was alsof Parijs eene doodenstad was; slechts hier en daar waren er personen op de straat. De nationale garden bezetten de aangewezen punten. Het eerste kordon schildwachten, dien ik ontmoette, stond op den boulevard des Capucins, voor het nieuwe Opera. Hij moest de circulatie der rijtuigen tegen gaan.

Een ander kordon stond aan de rue Royale, tegenover de Madeleine. De eerste straat was door eene barrikade gesloten, gevormd door eene dubbele rei legerwagens. Nationale garden en infanterie trokken er de wacht op. Dezelfde voorzorgen waren genomen aan de rue Rivoli en de brug van den Carrousel.

De straten, die op het Elysée uitkomen, zijn gebarricadeerd en zelfs met pallissaden afgesloten. Al de standbeelden, de voornaamste steden van Frankrijk verbeeldende, zijn door rouwkep omgeven. Het voorloopig gedenkteekeken aan Straatsburg was weggenomen.

Het was half 8; ongeveer 200 personen wandelde in de Champs Elysées, toen de pruisische voorwacht, 1500 man, binnentrok.

Maakt plaats, maakt plaats! riep men te allen kante, en in een oogenblik was alles ledig rond de aankomenden.

Naarmate de Pruisen aankwamen, werden de nieuwsgierigen, meestal werklieden en straatjongens, talrijker. Het was niet te verwachten, dat eene bevolking van 2 miljoen zielen altemaal naar de raadgeving van onthouding zou luisteren.

Een deel der voorhoede nam bezit van het Palais de l'Industrie, terwijl de overigen verkenningen deden in de naburige straten. De huizen de kerabijn in de vuist, stonden als verkenners aan den ingang der straten. Men wilde den terrein kennen, alvorens het gros des legers kwam.

De straatjongens werden ongeduldig en hunnen onverbeterlijke kwapererijen, deden toevallen ontstaan, die een noodlottig gevolg dreigden te hebben.

Een officier van den staf te paard, gevolgd door eenen ordonnans, zocht het hem aangewezen logement. Te vergeefs richtte hij het woord tot de aanwezigen. Allen keerden hem den rug toe. Reeds begonnen de straatjongens hem uit te jowen. Om dit te doen ophouden, grepen officier en ordonnans den revolver en dreigden de jongens, die op dit vertoog de vlucht namen.

In de rue de Presbourg sprak een burger duitsch met de Pruisen. Het volk, toen die laatste weg waren, viel hem op het lijf en om zich aan de slagen, die als hagel op hem vielen, te onttrekken, vluchtte hij in eene groep genie-soldaten. Het volk vervolgte hem, en zoo dreigend werd het daar, dat de soldaten het geweer aanlegden.

Er zou geschoten zijn, zonder de tusschenkomst van eenen sergeant, die den burger onder goed geleide deed wegbrengen.

Aan het rondpunt der Etoile, voor een huis balkon, waaide eene russische vlag; een vijftigtal Pruisen hadden er post gevat. De ransels waren afgelegd en de geweren stonden tegen elkander. Eene vrouw verkocht hun brandewijn.

Dat maakte het publiek kwaad; het wilde de vrouw dwingen heen te gaan. Deze weigerde. Men wilde haar vastgrijpen. De Pruisen beschemden haar.

« Gij hebt geen recht die vrouw daar te houden, gij moet haar loslaten! » zegde een heer.

« Eene Française mag u niet te drinken geven, zegde een werkman.

« — Het is een schandaal huilden de vrouwen. De oppgewondenheid won veld; de Pruisen losten de vrouw. Men nam haar de flesschen af en sloeg deze op den grond aan stukken; haar korf onderging hetzelfde lot. Men beledigde haar.

« — Wij moeten die *canaille* straffen! riep eene vrouw, en het hagelde slagen op de ongelukkige; men heeft haar slechts losgelaten, nadat zij schrikkelijk mishandeld was geworden.

Een rijtuig hield in de Avenue de Neuilly stil. Een heer stapte uit hetzelfde; men nam hem voor eenen pruisischen officier in burgerkleding. Het volk viel hem op het lijf. Alweer stampen en slagen. Hij bereikte een piket huizen. Bleek als een doode legde hij zijn geval uit aan den officier, die hem een geleide mede gaf. Toch viel er een regen van steenen en wat zoo al meer op het rijtuig.

Een dragonder vond er plezier in, zijn paard te doen springen en steigeren. Het volk huilde en omringde hem en hij was verplicht hulp te vragen aan de franche infanteristen. Deze waren gedwongen met de bajonnet te chargeeren.

Een meisje had op een ander punt met de Duitschers gesproken. De straatjongens legden haar de meest vernederende afstraffing op. Nog andere dezer schepsels werden erg behandeld, omdat zij in aanraking kwamen met den vijand. Een dezer werd naar de Seine gesleept, toen een heer deed opmerken, dat de ongelukkige reeds dood was. Zij was echter maar in bezwijming.

Twee koffijhuishouders hadden hunne deuren open en gaven drank aan de Pruisen; gansch hun winkel is verwoest. Zij waren gedwongen te sluiten. Op de vensterblind las men: « de meester van dit koffijhuis geeft drinken aan de Pruisen. Lof, eerloos! »

Ten 2 uren waren de troepen nog niet aanwezig.

Eindelijk verschijnt de ruitery, in de avenue de la Grande Armée; zij draagt schitterende uniformen. Die troepen komen in galop opzetten en houden stil op het Concorde-plein.

Aan het hoofd rijdt de groothertog Ernest van Saksen-Coburg, de schrijver van den *Hymne à la Paix*, derde prijs, gegeven door den Koning van Beieren.

Een tweede niet minder prachtige stoet komt binnen. Er zijn daar onder anderen de groothertog van Mecklenburg prins Karl, de koninklijke prins van Saksen, prins Otto van Beieren, de prins van Turn en Taxis.

Een aantal rijtuigen volgen; twee voeren russische livree; doch ik ben niet te weten gekomen, aan wie zij toebehooren.

Op het Concordeplein naderde generaal van Kamecke eenige burgers, en vroeg vuur voor zijne sigaar. Iedereen weigerde.

« — Als men het vuur des kanons en het geveer vuur gewisseld heeft, kan men ook wel het sigaarvuur wisselen! » zegde hij.

Daarop gaf hij zijn paard de sporen en reed verder.

Twee Beiersche regimenten kwamen nu opzetten. Een muziek speelde het: « Was ist des deutschen vaterland. »

Een tweede corps speelde het « Wacht am Rhein, » en marscheerde voor twee of drie regimenten der garde. Een derde muziek speelde « Ich bin ein Preuss, » en werd opgevolgd door twee andere linie-regimenten.

Aan het rondpunt gekomen, trok elk regiment naar zijne kwartieren.

Het 8^e regiment pruisische dragonders sloot den aftocht; 15,000 man zijn in Parijs getrokken; 15,000 zijn aan de stadspoorten gebleven.

Die intocht had geen triomfantelijk karakter; zij miste alle grootsheid. Zij, die hier een majestueus militair schouwspel hebben verwacht, werden bedrogen.

De bevolking heeft het defilé der troepen zeer kalm bijgewoond. Benden werklieden en straatjongens zongen op het Concordeplein de « Marseillaise » en de « Girondins. »

De soldaten waren niet te vreden over de weinige ruimte, die hun gegeven was. De Beierlingen kampeerden op het Concordeplein; zij konden maar circuleren in de avenue der Champs-Elysées; het overige was bezet door de artillerie en de cavalerie.

Geen enkel restaurant, geen enkel koffijhuis, geen enkel magazijn was geopend. Geen levende ziel aan de vensters!

Veertien kanons staan in verschillende richtingen geplaat.

Het grondgebied door Frankrijk afgestaan bevat 1,616,776 inwoners.

Te Angers bestond sedert eenige dagen eene hevige verbittering tusschen de vrijeschutters van Cathelineau en de vrijeschutters der Sarthe. De laatste beledigden in de open straat de eerstgenoemden, daar waar zij ze ontmoetteden.